

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

เรื่อง เด็กไม่กล้าแสดงออก

ผู้วิจัย

นางสาวพิกุล กิจดี

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
รายวิชา การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ 2
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
(ศูนย์นครราชสีมา) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

เรื่อง เด็กไม่กล้าแสดงออก

ผู้วิจัย

นางสาวพิกุล กิจดี

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
รายวิชา การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ 2
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
(ศูนย์นครราชสีมา) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ชื่อเรื่อง เด็กไม่กล้าแสดงออก

ชื่อผู้วิจัย พิกุล กิจดี

ปีที่ทำวิจัย 2561

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมในยุคปัจจุบันนี้ มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้บุคคลในสังคมนั้นๆ ต้องมีการปรับตัวอย่างรวดเร็วตามไปด้วย เพื่อที่จะได้อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข และสามารถเผชิญกับปัญหาต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การที่คนเราจะสามารถปรับตัว เพื่อเผชิญปัญหาได้อย่างรวดเร็วนั้นต้องมีความเชื่อมั่นในตนเองเป็นพื้นฐานที่สำคัญ และความเชื่อมั่นในตนเองจะเกิดขึ้นได้ก็เนื่องมาจากบุคคลผู้นั้นมีบุคลิกที่ดี รู้จักการเป็นผู้นำ-ผู้ตามที่ดี มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กล้าคิด กล้าตัดสินใจ กล้าแสดงออก ในทางที่เหมาะสมกับแต่ละสถานการณ์ ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้เป็นส่วนส่งเสริมให้บุคคลนั้นได้รับการยอมรับจากสังคม จนทำให้เกิดความมั่นใจ ในการที่จะเผชิญกับปัญหา ฝ่าฟันอุปสรรค ตลอดจนทำประโยชน์ในด้านต่างๆ กลับคืนให้แก่สังคมได้อีกมากมาย ทั้งนี้ความมั่นใจในตนเอง เป็นสิ่งที่สามารถฝึกฝนและพัฒนาได้ และการจะพัฒนาให้บุคคลมีความมั่นใจในตนเองควรจะเริ่มตั้งแต่เด็ก เพราะเป็นช่วงวัยของการเรียนรู้ และจดจำ ซึ่งสามารถจะนำไปสู่การพัฒนาด้านบุคลิกภาพได้ อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ช่วงอายุปฐมวัยที่สำคัญที่สุดสำหรับพัฒนาการของชีวิตประจำวัน และการเรียนรู้ที่เด็กได้รับ ในช่วง 6 ปีแรกของชีวิตจะมีผลต่อการวางรากฐานที่สำคัญต่อบุคลิกภาพของเด็กเมื่อเขาเติบโตเป็นผู้ใหญ่ อีริกสัน (Erikson, 1975 : 220- 222; อ้างอิงใน อุทัย บุญโท, 2544 :บทนำ) ได้กล่าวถึงการเสริมสร้างความรู้สึกรับเชื่อมั่นในตนเองของเด็กที่ควรตระหนักว่า ถ้าเด็กมีโอกาสทำสิ่งต่างๆ และได้รับการยอมรับ ผู้ใหญ่ให้โอกาสเด็กได้ซักถามปัญหาเปิดโอกาสให้เด็กลองทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเอง ย่อมเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้กับเด็กได้ ตรงกันข้ามถ้ามีผู้ใหญ่ไปสกัดกั้นความอยากรู้อยากเห็นของเด็ก ก็จะเป็นการสกัดกั้นความเชื่อมั่นตนเองของเด็กด้วย

การพัฒนาคุณภาพนักเรียนระดับปฐมวัยจะต้องเตรียมความพร้อม และส่งเสริมพัฒนาการในทุกๆด้าน เพื่อเป็นพื้นฐานที่ดีในการศึกษาระดับสูงขึ้นไป และเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีคุณภาพ มีความมั่นใจ กล้าแสดงออกสามารถแก้ปัญหาต่างๆ ในชีวิตประจำวันได้ และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

จากการที่ผู้วิจัยได้ปฏิบัติการสอนที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลลำโรงใหม่ โดยทำการสอนในชั้นอนุบาลบาล 3 ขวบ มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 13 คน มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ 6 กิจกรรมหลัก และส่งเสริมทักษะทางวิชาการให้กับเด็ก ผู้วิจัยได้มีการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กตลอดระยะเวลาที่ทำการสอน พบว่ามีเด็กในห้องเรียน จำนวน 2 คน ไม่กล้าแสดงออก จึงเป็นเหตุผลให้ครูผู้สอนคิดที่จะแก้ปัญหาพฤติกรรมการไม่กล้าแสดงออก เพื่อให้ให้นักเรียนกล้าแสดงออกกล้าพูดกล้าคุยกับคุณครูและเพื่อน และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความกล้าแสดงออกทางการพูดของเด็กปฐมวัย หลังได้รับกิจกรรมเสริมประสบการณ์
2. เพื่อให้ให้นักเรียนมีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกและพูดหน้าชั้นเรียนดีขึ้น
3. เพื่อให้นักเรียนนำทักษะที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร/ กลุ่มตัวอย่างการวิจัย

ประชากรในการวิจัย เด็กนักเรียนอนุบาล ชาย-หญิง ที่มีอายุระหว่าง 3 – 5 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลลำโรงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 สังกัดเทศบาลตำบลลำโรงใหม่ อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 2 คน คือ

เด็กหญิงวณิชชา	โกศพันธ์	(น้องแพรว)
เด็กชายพงษ์ภรณ์	แก้วกำก	(น้องเตี๊ยะ)

การได้มาของตัวอย่าง เลือกแบบเจาะจง

2. ด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ฝึกทักษะความกล้าแสดงออก

ตัวแปรตาม ความกล้าแสดงออก

3. ด้านเนื้อหา

การวิจัยนี้ดำเนินการในหน่วยการเรียนรู้ อร่อยผักผลไม้

ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ในครั้งนี้ จำนวน 2 สัปดาห์ ได้ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. เครื่องมือทดลอง ได้แก่ แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมส่งเสริมความกล้าแสดงออกผ่านกิจกรรมเสริมประสบการณ์

2. เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสังเกตพฤติกรรมทางการพูด
ระดับคุณภาพ

2 หมายถึง เด็กแสดงออกได้ด้วยตนเอง

1 หมายถึง เด็กแสดงออกได้โดยครูคอยให้คำแนะนำ

0 หมายถึง เด็กไม่กล้าแสดงออกเลยถึงแม้ครูจะให้คำแนะนำแล้ว

นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย

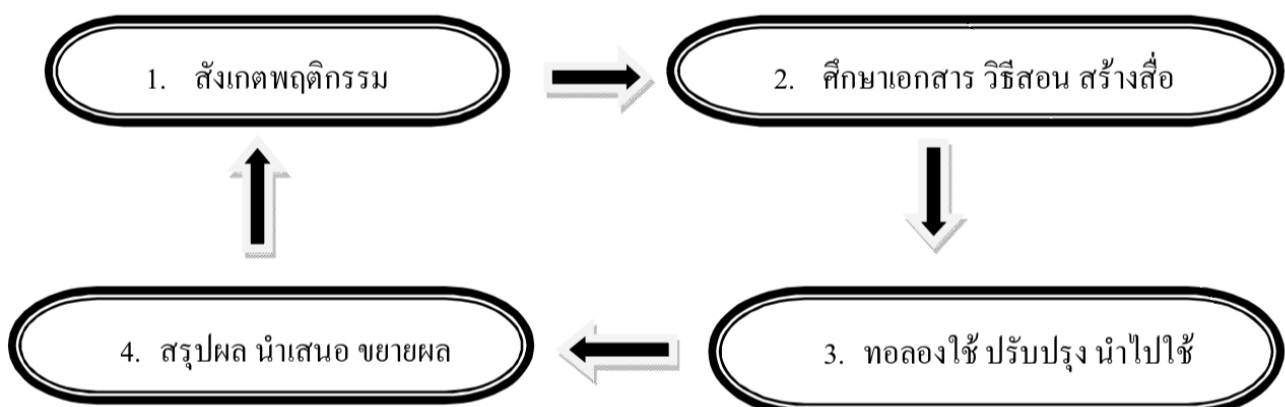
1. **เด็กปฐมวัย** หมายถึง เด็กนักเรียน ชาย-หญิง ที่มีอายุระหว่าง 3 – 5 ปี จำนวน 2 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลลำโรงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 สังกัดเทศบาลตำบลลำโรงใหม่ อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์

2. **กิจกรรมเสริมประสบการณ์** หมายถึง เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความกล้าแสดงออกให้เด็ก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย พัฒนามาจากทฤษฎีแนวคิดอีริคสัน ได้กล่าวถึงการเสริมสร้างความรู้สึกเชื่อมั่นในตนเองของเด็กที่ควรตระหนักว่า ถ้าเด็กมีโอกาสทำสิ่งต่างๆ และได้รับการยอมรับ ผู้ใหญ่ให้โอกาสเด็กได้ซักถามปัญหาเปิดโอกาสให้เด็กลองทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเอง ย่อมเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้กับเด็กได้

กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

ระเบียบการวิจัย

1. ในการทดลองครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2/2562 เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

- สร้างความคุ้นเคยกับนักเรียนในห้องเรียนเป็นเวลา ครึ่งชั่วโมง
- จัดเตรียมสถานที่ที่กำหนดทำการทดลอง สื่อ และอุปกรณ์ ให้เหมาะสมเพื่อ สร้าง

บรรยากาศ

3. ดำเนินการทดลอง การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยในการดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

กิจกรรมส่งเสริมความกล้าแสดงออก ทักษะการพูด

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดของเด็กแต่ละคน ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรซึ่งเป็นเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลสำโรงใหม่ จำนวน 2 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

2. สังเกตพฤติกรรมตามรายการเครื่องมือด้วยการประเมินให้คะแนนพฤติกรรมตั้งแต่ระดับ - พฤติกรรมแสดงออกได้ด้วยตนเอง

- พฤติกรรมแสดงออกได้โดยมีครูคอยให้คำแนะนำ

และ - พฤติกรรมไม่แสดงออกเลยถึงแม้ครูจะให้คำแนะนำแล้ว

ทั้งนี้มีการให้ค่า คะแนนพฤติกรรมตั้งแต่ 0 1 2 ตามลำดับ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 ของกรมวิชาการ

2. ศึกษาเอกสารทฤษฎีและงานวิจัยดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและคู่มือหลักสูตรการศึกษา ปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ของกรมวิชาการ เป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับพัฒนาการและช่วงวัยของเด็กอายุ 3 - 4 ปี และนำไปปรับเข้ากับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

2.2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความกล้าแสดงออกและทักษะการพูดให้กับเด็กปฐมวัย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ได้แก่ กาญจนา โภคสวัสดิ์.(2550) วีรยา ทอง ไทร.(2556) สุวรรณา กิตติ

ยา,ศิริพร ปาณาวงษ์.(2557) สลี วงศ์พลับ.(2555) กาญจนา สุทธิธางกูร.(2546)

3. นำแผนการจัดกิจกรรมเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามหลักการแนวคิด ทฤษฎี และรูปแบบการจัดกิจกรรม จำนวน 2 ท่าน ได้แก่

- นางสาวภา ใสสตรศรี ตำแหน่ง ครู (รักษาราชการแทนหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเทศบาลตำบลลำโรงใหม่)
- นางสาวอรกัญญา จำโสมพิส ตำแหน่ง ครู (ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลลำโรงใหม่)

4. ปรับปรุงแผนการสอนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เช่น เพิ่มเรื่องราวการสนทนากับเด็ก

5. นำแผนการจัดกิจกรรม ไปทำแผนการเรียนรู้อบจับจริง เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง

ขั้นตอนการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมความกล้าแสดงออก

การสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมความกล้าแสดงออกมีการดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะด้านความกล้าแสดงออกทางการพูด พูลสุข ส่งเสริม(2551) สลี วงศ์พลับ.(2555) เพื่อเป็นแนวทาง ในการสร้างแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมความกล้าแสดงออกทางการพูด

2. สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมความกล้าแสดงออกทางการพูดของเด็กปฐมวัยต้นฉบับสำหรับครู/ผู้วิจัย แบ่งเป็น 3 ข้อ ดังนี้

1. การแสดงความคิดเห็นในระหว่างการจัดกิจกรรม
2. การบอกเล่าเรื่องราวของตนเองได้อย่างต่อเนื่อง
3. การพูดสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

2 หมายถึง เด็กแสดงออกได้ด้วยตนเอง

1 หมายถึง เด็กแสดงออกได้โดยมีครูคอยให้คำแนะนำ

0 หมายถึง เด็กไม่แสดงออกเลยถึงแม้ครูจะให้คำแนะนำแล้ว

ระดับเกณฑ์คะแนนของการประเมินคิดเป็นร้อยละ

ร้อยละ 72 ขึ้นไป มีพฤติกรรมการพูดอยู่ในระดับ ดี

ร้อยละ 36 – 71 มีพฤติกรรมการพูดอยู่ในระดับ ปานกลาง

ร้อยละ 0 – 35 มีพฤติกรรมการพูดอยู่ในระดับ ควรปรับปรุง

3.การหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยนำแบบประเมินแบบประเมินพฤติกรรมด้านการพูดของเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของข้อรายการประเมินว่าสอดคล้องกับพฤติกรรมตามคำนิยามเชิงปฏิบัติการหรือไม่ โดยมีผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่าน ดังนี้

1.นางสำภา ไสสศศรี ตำแหน่ง ครู ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลสำโรงใหม่
(รักษาราชการแทนหัวหน้า)

2.นางสาวอรกัญญา ฉ่ำโสฬส ตำแหน่ง ครู ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลสำโรงใหม่

ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาลงความเห็นและให้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่ารายการประเมินมีความสอดคล้องตามคำนิยาม

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ารายการประเมินมีความสอดคล้องตามคำนิยามหรือไม่

-1 หมายถึง แน่ใจว่ารายการประเมินไม่มีความสอดคล้องตามคำนิยาม

แล้วนำรายการประเมินมาหาค่าดัชนี หาค่าอำนาจจำแนก หาค่าความน่าเชื่อถือของแบบประเมิน ให้มีความสอดคล้องระหว่างรายการประเมินกับคำนิยามเชิงปฏิบัติการ แล้วผู้วิจัยจึงสามารถนำแบบประเมิน ประเมินพฤติกรรมด้านการพูดสำหรับเด็กปฐมวัยที่ปรับปรุงสมบูรณ์แล้วนำไปใช้ในการทดลองต่อไป

วิธีการดำเนินการ

1. คุณครูสังเกตพฤติกรรมการพูดในห้องเรียนของนักเรียน
2. คุณครูจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ให้นักเรียนออกมาทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียนได้แก่
 - กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาแนะนำตัวเองที่ละคนหน้าชั้นเรียน
 - กิจกรรมที่ 2 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับผลไม้
 - กิจกรรมที่ 3 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมานำเสนอผลงานที่ตนเองระบายสีผลไม้
 - กิจกรรมที่ 4 นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าเรื่องจากภาพในนิทานที่ตนชอบหน้าชั้นเรียนทีละคน
 - กิจกรรมที่ 5 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าถึงกิจกรรมที่ตนเองได้ทำกับผู้ปกครอง
 - กิจกรรมที่ 6 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาพูดเกี่ยวกับสัตว์ที่ตนชอบ
 - กิจกรรมที่ 7 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าเกี่ยวกับอาชีพที่ตนเองชอบ
3. คุณครูกล่าวชมเชยเด็กเมื่อออกมาพูดหน้าชั้น
4. คุณครูบันทึกแบบประเมินพฤติกรรมการพูดหน้าชั้นเรียน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- เด็กปฐมวัยมีความกล้าแสดงออกและมีทักษะการพูดดีขึ้น
- เด็กสามารถนำทักษะที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

แบบสังเกตพฤติกรรมความกล้าแสดงออกทางการพูดของเด็กปฐมวัย
ก่อนและหลังการทำกิจกรรม
สัปดาห์ที่ 1

คำชี้แจง ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริง

ที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมที่สังเกต									คะแนนรวม	ค่าเฉลี่ย	คิดเป็นร้อยละ
		การพูดแสดงความคิดเห็น			การบอกเล่าเรื่องราว			การพูดสื่อความหมาย					
		2	1	0	2	1	0	2	1	0			
1	ด.ญ. วณิชา โภคพันธ์			/		/			/		2	0.33	33.33
2	ด.ช. พงษ์ภรณ์ แก้วกำกวง			/		/			/		1	0.16	16.67

เกณฑ์การประเมิน

- 2 หมายถึง เด็กแสดงออกได้ด้วยตนเอง
- 1 หมายถึง เด็กแสดงออกได้โดยครูคอยให้คำแนะนำ
- 0 หมายถึง เด็กไม่กล้าแสดงออกเลยถึงแม้ครูจะให้คำแนะนำแล้ว

ระดับเกณฑ์คะแนนของการประเมินคิดเป็นร้อยละ

- ร้อยละ 72 ขึ้นไป มีพฤติกรรมการพูดอยู่ในระดับ ดี
- ร้อยละ 36 - 71 มีพฤติกรรมการพูดอยู่ในระดับ ปานกลาง
- ร้อยละ 0 - 35 มีพฤติกรรมการพูดอยู่ในระดับ ควรปรับปรุง

แบบสังเกตพฤติกรรมความกล้าแสดงออกทางการพูดของเด็กปฐมวัย
ก่อนและหลังการทำกิจกรรม
สัปดาห์ที่ 2

คำชี้แจง ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริง

ที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมที่สังเกต									คะแนนรวม	ค่าเฉลี่ย	คิดเป็นร้อยละ
		การพูดแสดงความคิดเห็น			การบอกเล่าเรื่องราว			การพูดสื่อความหมาย					
		2	1	0	2	1	0	2	1	0			
1	ด.ญ. วณิชา โภคพันธ์		/		/			/			5	0.83	83.33
2	ด.ช. พงษ์ภรณ์ แก้วกำกง		/		/			/			4	0.66	66.67

เกณฑ์การประเมิน

- 2 หมายถึง เด็กแสดงออกได้ด้วยตนเอง
- 1 หมายถึง เด็กแสดงออกได้โดยครูคอยให้คำแนะนำ
- 0 หมายถึง เด็กไม่กล้าแสดงออกเลยถึงแม้ครูจะให้คำแนะนำแล้ว

ระดับเกณฑ์คะแนนของการประเมินคิดเป็นร้อยละ

- ร้อยละ 72 ขึ้นไป มีพฤติกรรมการพูดอยู่ในระดับ ดี
- ร้อยละ 36 - 71 มีพฤติกรรมการพูดอยู่ในระดับ ปานกลาง
- ร้อยละ 0 - 35 มีพฤติกรรมการพูดอยู่ในระดับ ควรปรับปรุง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์จากแบบสังเกตก่อนและหลังทำกิจกรรม และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีสังเกต ในความกล้าแสดงออกมาพูดหน้าชั้นเรียน

สรุปผลงานวิจัย

ภายหลังจากการแก้ไขพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก โดยใช้การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ของเด็กหญิงกรพรรณ กระต่ายโพธิ์ , เด็กหญิง มีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกมากขึ้น พูดหน้าชั้นเรียนดีขึ้น ยินดีด้วยท่าทางมั่นใจ กล้ามองเพื่อนๆ และใช้น้ำเสียงที่ชัดเจนมากขึ้น

ก่อนทำกิจกรรม พบว่า

พฤติกรรมการพูดของ ด.ญ.วณิชา โภคพันธ์ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.33 คิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 33.33 มีพฤติกรรมการพูดอยู่ในระดับ ควรปรับปรุง คือ เด็กไม่แสดงออกเลยถึงแม้ครูจะให้คำแนะนำแล้ว

พฤติกรรมการพูดของ ด.ช.พงษ์ภรณ์ แก้วกำกม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.16 คิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 16.67 มีพฤติกรรมการพูดอยู่ในระดับ ควรปรับปรุง คือ เด็กไม่แสดงออกเลยถึงแม้ครูจะให้คำแนะนำแล้ว

จากการสังเกตพฤติกรรมการพูดของกลุ่มตัวอย่าง

หลังทำกิจกรรม พบว่า

พฤติกรรมการพูดของ ด.ญ.วณิชา โภคพันธ์ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.83 คิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 83.33 มีพฤติกรรมการพูดอยู่ในระดับ ดี คือ เด็กแสดงออกได้ด้วยตนเอง

พฤติกรรมการพูดของ ด.ช.พงษ์ภรณ์ แก้วกำกม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.66 คิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 66.67 มีพฤติกรรมการพูดอยู่ในระดับ ปานกลาง คือ เด็กแสดงออกได้โดยมีครูคอยให้คำแนะนำ

จะเห็นได้ว่า เด็กมีความกล้าแสดงออกและทักษะด้านการพูดของเด็กปฐมวัยดีขึ้น จึงส่งผลให้พฤติกรรมการกล้าแสดงออกและการพูดแสดงความคิดเห็น การพูดเป็นเรื่องราว การพูดสื่อความหมาย และความกล้าแสดงออกสูงกว่า ก่อนการทดลอง

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์สำคัญ เพื่อศึกษาผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการกล้าแสดงออกทางการพูดของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังได้รับกิจกรรม ซึ่งสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้ เด็กปฐมวัยหลังได้รับกิจกรรม มีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกและการพูดโดยรวมสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า เด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมมีความกล้าแสดงออกเพิ่มมากขึ้นและมีทักษะการพูดดีขึ้น ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าเป็นกิจกรรมที่ให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริง

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

การวิจัยครั้งนี้เปิดโอกาสให้เด็กเป็นศูนย์กลางในการพูดบอกเล่าเรื่องราวของตนเอง ซึ่งช่วยฝึกให้เด็กมีความกล้าแสดงออกในการพูด การแสดงความคิดเห็น มีความมั่นใจในตนเอง และมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนขณะทำกิจกรรม เพื่อนและครูควรให้การสนับสนุนชื่นชมเด็ก เช่น การปรบมือ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการนำกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ไปใช้ในการแก้ไขปัญหาด้านพฤติกรรมในด้านต่างๆ
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างผลการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์กับการจัดกิจกรรมรูปแบบอื่นๆ เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการแก้ไขพฤติกรรมเด็กที่ไม่กล้าแสดงออก

ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำวิจัย

1. นักเรียนมีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกเพิ่มมากขึ้น
2. นักเรียนนำทักษะที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ลงชื่อ.....

(นางสาวพิกุล กิจดี)
ผู้วิจัย

ลงชื่อ.....

(นางสาวภา ไสยศรี)
ตำแหน่ง ครู รักษาราชการแทน
หัวหน้าสถานศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลสำโรงใหม่

การสะท้อนผลการเรียนรู้

ความคิดเห็นของครู/ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้เรียนรู้จากกระบวนการวิจัย

.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....
.....
.....
.....

รายการอ้างอิง

- กุลยา ตันติผลาชีวะ.(2551).การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย.กรุงเทพฯ :เบรน-เบสบุ๊คส์.
- กัณทิมา. (2553).รายงานการวิจัย.เข้าถึงได้จาก :<http://www.lopburi1.go.th>
- ศรีสุดา คัมภีร์ภัทร. (2549).วิจัยศึกษาความเชื่อมั่น ในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่า นิทานเล่าไปวาดไปแบบร่วมมือ.เข้าถึงได้จาก:<http://www.sangtianmyproductions.blogspot.com>
- ประภัสรา โคตะขุน.(2555).การกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย.เข้าถึงได้ จาก:<http://sites.google.com/site/prapasara/f6>

ภาคผนวก

- แผนการจัดกิจกรรม

- แบบสังเกตพฤติกรรม

- รูปภาพกิจกรรม

แผนการจัดกิจกรรม

กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาแนะนำตัวเองที่ละคนหน้าชั้นเรียน

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกมาพูดหน้าชั้นเรียน

ประสบการณ์สำคัญ

การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง

อุปกรณ์

-

วิธีดำเนินการ

ครูแนะนำตนเองให้นักเรียนฟังเป็นตัวอย่าง จากนั้นให้นักเรียนทุกคนออกมาแนะนำตัวเองหน้าชั้นเรียนทีละคน

.....

กิจกรรมที่ 2 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับผลไม้

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกมาพูดหน้าชั้นเรียน

ประสบการณ์สำคัญ

การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง

อุปกรณ์

-

วิธีดำเนินการ

ครูเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับผลไม้ให้นักเรียนฟัง พร้อมทั้งใช้คำถามกระตุ้นเกี่ยวกับเรื่องผลไม้ จากนั้นให้นักเรียนทุกคนออกมาเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับผลไม้หน้าชั้นเรียนทีละคน

กิจกรรมที่ 3 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมานำเสนอผลงานที่ตนเองระบายสีผลไม้

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกมาพูดหน้าชั้นเรียน

ประสบการณ์สำคัญ

การรับรู้และแสดงความรู้สึกผ่านสื่อ วัสดุ ของเล่น และผลงาน

อุปกรณ์

- กระดาษ
- ดินสอ
- สี

วิธีดำเนินการ

ครูให้นักเรียนระบายสีผลไม้ จากนั้นให้นักเรียนทุกคนออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

.....

กิจกรรมที่ 4 นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าเรื่องจากภาพในนิทานที่ตนชอบ หน้าชั้นเรียน. ที่ละคน

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกมาพูดหน้าชั้นเรียน

ประสบการณ์สำคัญ

การเล่าเรื่องจากภาพ ในนิทาน

อุปกรณ์

- หนังสือนิทาน

วิธีดำเนินการ

ครูให้นักเรียนเลือกนิทานที่ตนชอบแล้วออกมาเล่าให้เพื่อนฟังหน้าชั้นเรียนทีละคน

กิจกรรมที่ 5 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าถึงกิจกรรมที่ตนเองได้ทำกับผู้ปกครอง

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกมาพูดหน้าชั้นเรียน

ประสบการณ์สำคัญ

การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง

อุปกรณ์

-

วิธีดำเนินการ

ครูให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าถึงกิจกรรมที่ตนเองได้ทำกับผู้ปกครองที่บ้าน ในช่วงหลังเลิกเรียน โดยให้ออกมาเล่าหน้าชั้นเรียนทีละคน

.....

กิจกรรมที่ 6 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาพูดเกี่ยวกับสัตว์ที่ตนชอบ

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกมาพูดหน้าชั้นเรียน

ประสบการณ์สำคัญ

การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง

อุปกรณ์

-

วิธีดำเนินการ

ครูเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับสัตว์ให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนแต่ละคนออกมาพูดเกี่ยวกับสัตว์ที่ตนชอบหน้าชั้นเรียนทีละคน

กิจกรรมที่ 7 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าเกี่ยวกับอาชีพที่ตนเองชอบ

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกมาพูดหน้าชั้นเรียน

ประสบการณ์สำคัญ

การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง

อุปกรณ์

-

วิธีดำเนินการ

ครูให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าเกี่ยวกับอาชีพที่ตนเองชอบ โดยให้ออกมาเล่าหน้าชั้นเรียนทีละคน

.....

**แบบสังเกตพฤติกรรมความกล้าแสดงออกทางการพูดของเด็กปฐมวัย
ก่อนและหลังการทำกิจกรรม**

คำชี้แจง ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริง

ที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมที่สังเกต									คะแนนรวม	ค่าเฉลี่ย	คิดเป็นร้อยละ
		การพูดแสดงความคิดเห็น			การบอกเล่าเรื่องราว			การพูดสื่อความหมาย					
		2	1	0	2	1	0	2	1	0			
1	ด.ญ. วณิชา โภคพันธ์												
2	ด.ช. พงษ์ภรณ์ แก้วกำกง												

เกณฑ์การประเมิน

- 2 หมายถึง เด็กแสดงออกได้ด้วยตนเอง
- 1 หมายถึง เด็กแสดงออกได้โดยครูคอยให้คำแนะนำ
- 0 หมายถึง เด็กไม่กล้าแสดงออกเลยถึงแม้ครูจะให้คำแนะนำแล้ว

แบบสังเกตพฤติกรรมความกล้าแสดงออกทางการพูดของเด็กปฐมวัย
ก่อนและหลังการทำกิจกรรม
สัปดาห์ที่ 1

คำชี้แจง ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริง

ที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมที่สังเกต									คะแนนรวม	ค่าเฉลี่ย	คิดเป็นร้อยละ
		การพูดแสดงความคิดเห็น			การบอกเล่าเรื่องราว			การพูดสื่อความหมาย					
		2	1	0	2	1	0	2	1	0			
1	ด.ญ. วณิชา โภคพันธ์			/		/			/		2	0.33	33.33
2	ด.ช. พงษ์ภรณ์ แก้วกำกวง			/		/			/		1	0.16	16.67

เกณฑ์การประเมิน

- 2 หมายถึง เด็กแสดงออกได้ด้วยตนเอง
- 1 หมายถึง เด็กแสดงออกได้โดยครูคอยให้คำแนะนำ
- 0 หมายถึง เด็กไม่กล้าแสดงออกเลยถึงแม้ครูจะให้คำแนะนำแล้ว

ระดับเกณฑ์คะแนนของการประเมินคิดเป็นร้อยละ

- ร้อยละ 72 ขึ้นไป มีพฤติกรรมการพูดอยู่ในระดับ ดี
- ร้อยละ 36 - 71 มีพฤติกรรมการพูดอยู่ในระดับ ปานกลาง
- ร้อยละ 0 - 35 มีพฤติกรรมการพูดอยู่ในระดับ ควรปรับปรุง

แบบสังเกตพฤติกรรมความกล้าแสดงออกทางการพูดของเด็กปฐมวัย
ก่อนและหลังการทำกิจกรรม
สัปดาห์ที่ 2

คำชี้แจง ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริง

ที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมที่สังเกต									คะแนนรวม	ค่าเฉลี่ย	คิดเป็นร้อยละ	
		การพูดแสดงความคิดเห็น			การบอกเล่าเรื่องราว			การพูดสื่อความหมาย						
		2	1	0	2	1	0	2	1	0				
1	ด.ญ. วณิชา โภคพันธ์		/		/				/			5	0.83	83.33
2	ด.ช. พงษ์ภรณ์ แก้วกำกง		/		/				/			4	0.66	66.67

เกณฑ์การประเมิน

- 2 หมายถึง เด็กแสดงออกได้ด้วยตนเอง
- 1 หมายถึง เด็กแสดงออกได้โดยครูคอยให้คำแนะนำ
- 0 หมายถึง เด็กไม่กล้าแสดงออกเลยถึงแม้ครูจะให้คำแนะนำแล้ว

ระดับเกณฑ์คะแนนของการประเมินคิดเป็นร้อยละ

- ร้อยละ 72 ขึ้นไป มีพฤติกรรมการพูดอยู่ในระดับ ดี
- ร้อยละ 36 - 71 มีพฤติกรรมการพูดอยู่ในระดับ ปานกลาง
- ร้อยละ 0 - 35 มีพฤติกรรมการพูดอยู่ในระดับ ควรปรับปรุง

ภาพประกอบกิจกรรม

นักเรียนออกมาแนะนำตนเองหน้าชั้นเรียนทีละคน

นักเรียนออกมาเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับผลไม้หน้าชั้นเรียนทีละคน

นักเรียนแต่ละคนนำเสนอผลงานที่ตนเองระบายสีเกี่ยวกับผลไม้

นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าเรื่องจากภาพ ในนิทานที่ตนชอบ หน้าชั้นเรียนทีละคน

นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าถึงกิจกรรมที่ตนเองได้ทำกับผู้ปกครอง

นักเรียนแต่ละคนออกมาพูดเกี่ยวกับสัตว์ที่ตนชอบ

นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าเกี่ยวกับอาชีพที่ตนเองชอบ